

ΙΝΤΕΡΝΕΤ ΚΑΙ ΨΕΜΑΤΑ

Λέγεται πως το διαδίκτυο αποτελεί την «Άγρια Δύση» των ανθρωπίνων σχέσεων. Τα λεγόμενα δίκτυα κοινωνικής επαφής δεν είναι πλασμένα για αγγέλους. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει κατανοητό ότι το ίντερνετ είναι ένα παράλληλο σύμπαν με τους δικούς του νόμους, όπου η αλήθεια είναι ένας όρος χαλαρός και η ανθρώπινη επαφή συνάπτεται με τους όρους του χρήστη. Άλλοι περισσότερο, άλλοι λιγότερο, το σίγουρο είναι ότι **όλοι λένε ψέματα όταν επικοινωνούν μέσω Διαδικτύου**.

Σύμφωνα με τους ειδικούς, **τρεις** είναι οι **λόγοι** που εξηγούν αυτή τη συμπεριφορά: Πρώτα απ' όλα, η προστασία που παρέχει η οθόνη του υπολογιστή κάνει πιο εύκολο για τους χρήστες να ξεπεράσουν το κατώφλι της ντροπής. Δεν υπάρχει κατά πρόσωπο αντιμετώπιση, αλλά ούτε και μεσολάβηση. Έτσι, είναι πιο εύκολο να βγουν στην επιφάνεια πολύ περισσότερα στοιχεία από συναισθηματικής άποψης, σε σχέση με όσα θα έβγαιναν σε μία παραδοσιακή συζήτηση.

Σε δεύτερη φάση, μπαίνει στη μέση ο ναρκισσισμός, που οδηγεί τον καθένα να προσπαθεί συνεχώς να φανεί πιο ωραίος ή πιο άσχημος, αλλά σε κάθε περίπτωση ξεχωριστός.

Σε ό,τι αφορά τον τρίτο λόγο, θα πρέπει να γίνει ο εξής διαχωρισμός: Στο Διαδίκτυο, πέρα από τους παθολογικούς ψεύτες (όπου υπάρχει πραγματική διαταραχή προσωπικότητας), συναντάει κανείς και τους επαγγελματίες ψεύτες, αυτούς που συνειδητά χρησιμοποιούν τα ψέματα για να επωφεληθούν σε κοινωνικοοικονομικό επίπεδο. Παρ' όλα αυτά, αυτή η άσκηση φαντασίας επιτρέπει, όσο κι αν ακούγεται οξύμωρο, την ανάπτυξη διαφόρων πτυχών της προσωπικότητας που στην καθημερινή ζωή είναι δύσκολο να αναπτυχθούν. Όπως εξηγούν οι ειδικοί, υπάρχουν άνθρωποι που δε θα πίστευε κανείς ότι είναι ρομαντικοί, κι όμως στο Διαδίκτυο αρχίζουν να εμβαθύνουν στα συναισθήματά τους, να γράφουν ποιήματα, κ.λπ. Υπάρχουν άτομα που από μόνη της η βόλτα με ένα ποδήλατο αποτελεί μεγάλο ρίσκο, κι όμως διαδικτυακά αποδεικνύονται φαν της περιπέτειας. Και άλλα, πιο ντροπαλά άτομα, που ξαφνικά ανακαλύπτουν την ευχαρίστηση του να είναι το επίκεντρο της προσοχής όλων. Μπορούν επίσης να δημιουργηθούν νέα δίκτυα ανθρώπων, π.χ. πασχόντων από την ίδια ασθένεια ή εραστών του ίδιου χόμπι, που θα είχαν ελάχιστες πιθανότητες να συναντηθούν μεταξύ τους στην πραγματική ζωή. Οι κοινότητες που πλάθονται στο ίντερνετ πρέπει να έχουν μία αναφορά στην πραγματική ζωή, να δίνουν, αν μη τι άλλο, την ευκαιρία στα ψευδώνυμα να αντικατασταθούν από πραγματικούς ανθρώπους.

